

[Ministeren for skatter og afgifter]

med henblik på en mere generel ændring af arve- og gaveafgiftsloven skulle afventes.

Det lovforslag, vi nu behandler, angår et endnu mere begrænset område, og der er som nævnt i bemærkningerne nedsat en kommission, der skal belyse bøssers og lesbiskes forhold. Der er jo noget mærkeligt i at fremsætte lovforslaget på et tidspunkt, hvor kommissionen ikke på nogen måde er nået så langt, at vi har en indikation for dens arbejde.

På baggrund af det, jeg har sagt, finder regeringen ikke at kunne gå ind for lovforslagets gennemførelse, og jeg skal gerne tilføje, at jeg naturligvis heller ikke kan gå ind for de principielle betragtninger om arv og arveafgift, som hr. Lenger fremsætter i den skriftlige fremsættelsestale.

Jytte Hilden (S):

Jeg skal for socialdemokratiets vedkommende sige, at dette lovforslag, nr. L 235, til ændring af lov om afgift af arv og gave er en smuk og velment lille brik i et større spil, som socialdemokratiet da gerne ser fremmet, idet vi i høj grad deler de holdninger, som kommer til udtryk i dette lovforslag. Vi har også stor sympati for små skridt ad gangen, men socialdemokratiet har jo netop været med til at nedsætte en særlig kommission, som skulle behandle bøssers og lesbiskes forhold, og derfor mener vi måske nok, at man bl.a. kunne afvente nogle af de resultater, som en sådan kommission vil komme frem til.

Derudover skal jeg sige, at VS har taget lige netop den del af SFs forslag ud, der ved behandlingen af SFs tidligere forslag har været, hvad vi vel kunne kalde et flertal for, og det er da ganske fiffigt at gøre det.

Vi har stor sympati for forslaget, men vi finder, at der er så mange tekniske detaljer – ministeren var inde på spørgsmålet om misbrug i forskellig sammenhæng – at dette forslag ikke fortjener at blive hastet igennem. Vi ser meget gerne, at der snart kommer en udmøntning af den betænkning, som foreligger om disse forhold, og der måtte gerne komme nogle forslag fra ministerens side.

Hagen Hagensen (KF):

Først en bemærkning om, hvad forslagsstillerne siger i deres bemærkninger til lov-

forslaget om spørgsmålet om arv og deres stilling til dette. Jeg vil gerne tage udgangspunkt i det, for vor stilling er diametralt modsat af VS'. Vi synes, der er rimelig grund til, at der kan arves. Vi vil gerne gå så langt – det har vi markeret før – at vi navnlig vedrørende nære forhold, forældre-børn, får nedsat arveafgiften, der ofte kan være særdeles tyngende.

Lad det være sagt nu, og lad os så se på, om vi ikke forholdsvis snart kan komme til at drøfte alle disse forhold, også på grundlag af den betænkning om afgift af arv og gave, der er kommet.

Vi udtrykte, da SFs forslag var til behandling her i tinget i begyndelsen af året, tanker om, at vi godt ville være med til at overveje nogle af de ting, der er i SFs forslag, men at vi ønskede at se dem i en større sammenhæng, ganske de samme betragtninger, som ministeren har givet udtryk for i dag. Vi skal tage vores udgangspunkt i den meget omfattende betænkning, der er kommet om alle arveforhold, og hvor jeg synes, der er grund til at vente med at tage stilling til en række forhold.

Det, der her er kommet fra VS, berører kun en ganske lille flig af problemerne. Jeg synes næsten, det er en urimelighed, at tinget skal beskæftige sig med denne ganske lille del.

Forholdet er det, at man her, så vidt jeg kan se, ønsker at stille to af samme køn, der har levet sammen – det siger man at de skal have gjort – bedre, end man vil stille f.eks. søskende, der har boet længe i det gamle hjem eller på anden måde har haft et fællesskab. De skal have boet sammen i 10 år, før der overhovedet kan blive tale om, at de kommer ind under den bestemmelse, som jeg synes ville være rimelig i mange forhold mellem søskende.

Her skal der bare – ensidigt endda – være oprettet et testamente. Der er ikke engang nogen, der siger noget om, at den anden part skal kende noget til, at det er oprettet. Man skal bare erklære, at man har haft et samlivsforhold med vedkommende, ikke spor andet. Det kan være, at den, der er begunstiget ved testamentet, senere hen går ud af det samlivsforhold, måske allerede er gået ud af det, lever sammen med en anden og pludselig arver og bliver stillet så godt, som man overhovedet kan tænke sig, nemlig som om ved-